

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
**ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
Κ. ΒΡΑΧΝΟΣ**

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ • ΑΓΡΟΤΙΚΗ • ΕΡΓΑΤΙΚΗ • ΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ • ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ • ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΥΛΑΡΙΝΟΥ 55 - ΚΟΡΙΝΘΟΣ, Τηλ. 27410 29868

ΧΡΟΝΟΣ 35ος
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
2013

« Έστι δίκης όφθαλμός ός τά πανθ' όρᾶ »

Ο Χαράλ.
Βραχνός
Πολιτευτής
Κορινθίας
Γράφει :

ΑΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Μέσα στο συνονθύλευμα των κοινών χαρακτηριστικών γνωρισμάτων, που διακρίνουν τους περισσότερους αξιωματούχους της πολιτείας και της εκκλησίας, υπάρχει η ΑΚΡΙΣΙΑ και η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ. Η ακρισία ερμηνεύεται με την έλλειψη ορθής κρίσης, με την απερισκεψία, με την ανοησία και την αλόγιστη συμπεριφορά που οδηγεί στην απραξία και στη συμφορά. Ενώ η σωστή κρίση είναι η απόρροια, είναι το καταστάλαγμα και ο θετικός

παράγων δημιουργικής φαντασίας, ανοιχτού οράματος, μεγάλου ψυχικού σθένους αλλά και σεβασμού καθήκοντος, πρακτικής, εργατικότητας και αντικειμενικότητας. Αλλά δυστυχώς υπερέχει και κυριαρχεί η ΑΚΡΙΣΙΑ και συνοδεύεται με την ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ που σκιαγραφεί τη δολιότητα, την παραχάραξη της αλήθειας, της αθετήσεως του λόγου και τους μορφωνισμούς, που μορφωνίζουν, δηλαδή εξαπατούν και υπνωτίζουν τους πολίτες με τους παραπλανητικούς και ψευδείς λόγους. Έτσι καταφέρνει ο κάθε σπουδαρχίδης, όπως χαρακτηρίζεται ο οποιοσδήποτε χρησιμοποιεί κάθε σπουδή ραδιουργίας, επίμεμπτης προσπά-

θειας, να καταλάβει αξιώματα και ιδιαίτερα όταν χρησιμοποιεί αυτά, για εισόδημα, να πετυχαίνει το βρωμερό στόχο του. Τέτοιοι μόρφωνες δυστυχώς, έχουν παρεισδύσει στην πολιτεία και στην εκκλησία, με αποτέλεσμα την αποσύνθεσή τους. Είναι οι σύγχρονοι ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ της εκκλησίας και οι ΜΟΜΜΙΟΙ της πολιτείας. Είναι αυτοί που έχουν αλλοιώσει όλα τα καλά στοιχεία που συνθέτουν τον ελληνισμό με τον χριστιανισμό, τις δύο αυτές ιστορικές και πνευματικές δυνάμεις, που κρατούσαν ακλόνητο το οικοδόμημα του ελληνικού κράτους. Είναι αυτοί οι... «ειδήμονες» που κατέστησαν την Ελλάδα προτεκτοράτο, κράτος υπό την επικυριαρχία

των μεγάλων οικονομικών δυνάμεων, με τους δανεισμούς και τα μνημόνια που οδήγησαν με τις... αρπακτές τους, το μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού στον όλεθρο, σ' αυτόν τον αφανισμό και στην ολοκληρωτική καταστροφή. Είναι οι μεγαλόσχημοι πολιτείας και εκκλησίας που... «κλείνουν το μάτι» στους αλλόδοξους και αλλόθρησκους εχθρούς της πατρίδας μας. Είναι οι επικουρικοί αυτών που επιβουλεύονται ύπουλα την εξαφάνιση του ελληνικού στοιχείου και της ιστορίας του. Είναι αυτοί που έχουν διακριθεί με το μεγάλο... «ταλέντο» της προδοσίας, εμφορούμενοι ιδιαίτερα από ΑΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ.

ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Έχει περάσει ένας χρόνος από τον Σεπτέμβριο του 2012 που τοπική εφημερίδα δημοσίευσε το εξής σχόλιο: «Με πρωτοβουλία του Εμπορικού Επιμελητηρίου Ν. Κορινθίας και της Ομοσπονδίας Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων Ν. Κορινθίας, κατατέθηκε μηνυτήρια αναφορά ενώπιον του εισαγγελέως πρωτοδικών Κορίνθου με αντικείμενο τη μετατροπή και τον τρόπο λειτουργίας του Στρατοπέδου Κορίνθου σε χώρο πρώτης υποδοχής λαθρομεταναστών, δηλαδή ευθεία παραβίαση της διάταξης της παρ. 14 του άρθρου 8 του Ν. 3907/2011. Πιθανολογείται επίσης παραβίαση υγειονομικών διατάξεων...».

Αυτά και άλλα σχετικά με τον κίνδυνο που αντιμετωπίζει η κορινθιακή κοινωνία από πλευράς υγείας, ασφάλειας και γενικότερης υποβάθμισης της ιστορικής πόλης της Κορίνθου με αυτό το εγκληματικό εγχείρημα των υπευθyno-ανεύθυνων της κεντρικής και τοπικής εξουσίας. Διερωτάται λοιπόν η διοίκηση του Επιμελητηρίου που είχε αυτή την πρωτοβουλία αυτής της μηνυτήριας αναφοράς προς τον εισαγγελέα πρωτοδικών Κορίνθου. **Πού βρίσκεται αυτή η αναφορά;** Έχει πάρει το δρόμο της; **Μήπως και αυτή την καταπιεί το... «τρίγωνο των Βερμούδων»** αυτής της αδιαφορίας και της υποκριτικής ενέργειας, για λόγους εντυπωσιασμού και προβολής κάποιων, που με τέτοια σπουδαρχιδικά τερτίπια ετοιμάζονται να διεκδικήσουν αξιώματα; Ας μας απαντήσουν οι πρωτομάστορες της πρωτοβουλίας. ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ.

Οι νεκροθάφτες ετοιμάζονται

Όσο κι αν ψελλίζουμε σε ρυθμό εμβρατηρίου «**Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ**» θα αγγίζουμε την παροιμία του σοφού λαού: «Παρηγοριά στον άρρωστο προτού να βγει η ψυχή του»...

Αλλά και τη ρήση του Τσώρτσιλ «Κουραφέξαλα»... δηλαδή, κούφια λόγια και ανοησίες. Η μάνα Ελλάδα έχει πέσει σε ΚΩΜΑ. Ξεψυχάει από τα αλλεπάλληλα κτυπήματα των κρίσεων, που της επιφέρουν οι περιστάσεις και τα τερτίπια ξένων και εγχωρίων πολιτικών παραγόντων. **Δεν πρόκειται να συνέλθει, εάν δεν σηκωθούν από τον καναπέ τα παιδιά της και να της πουν «Μάνα είμαστε δίπλα σου και θα αγωνι-**

στούμε να σε στήσουμε όρθια»... Οι ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ και εξηγούμεθα.

Προ μερικών εβδομάδων ήλθε στην Ελλάδα ένα κορυφαίο στέλεχος της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας που ονομάζεται ΑΣΜΟΥΣΕΝ. Λέγεται ότι ο πρωθυπουργός δεν είχε ιδέα γι' αυτήν την επίσκεψη. Ο μεγαλοτραπεζίτης είπε ότι του είχε ζητήσει προ μηνών ο Στουρνάρας να έλθει στην Ελλάδα και η επίσκεψη αυτή δεν είχε κανένα θεσμικό χαρακτήρα. **Βέβαια, εάν θέλουμε το πιστεύουμε**, αφού οι πληροφορίες αναφέρουν ότι μίλησε με τον Σαμαρά και έδωσε συνέντευξη.

Η επίσκεψη αυτή έγινε αμέσως μετά την επίσκεψη του Σόιμπλε. Τυχαίο ήταν; Θεωρείται επίσης βέβαιο ότι θα αντικαταστήσει τον Σόιμπλε στο υπουργείο οικονομικών της Γερμανίας.

Στη συνέντευξη άφησε να εννοηθεί ότι δεν θα αλλάξουν τα πράγματα για την Ελλάδα και θα έχουμε συνέχεια της... **βαρβαρικής αλώσεως και πάσης άλλης πληγής**, της χώρας μας. Η εμφάνισή του άψογη. Μαύρο - κατάμαυρο κουστούμι με παρουσιαστικό νεκροθάφτη. Άσπρα γάντια εάν φορούσε, σίγουρα θα λέγαμε... Οι ΝΕΚΡΟΘΑΦΤΕΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ.

«ΟΥΔΕΝ ΚΑΚΟΝ ΑΜΙΓΕΣ ΚΑΛΟΥ»

Γιγαντώνονται οι απειλές της άρσης του νόμου περί απαγόρευσης πλειστηριασμών της πρώτης κατοικίας, οφειλετών διαφόρων τραπεζών.

Βεβαίως αυτό είναι το ΚΑΚΟΝ για τους οφειλέτες που αδυνατούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, έπειτα από τον οικονομικό μαρασμό, των απαράδεκτων περικοπών των αποδοχών τους.

Όμως μέσα από αυτό το εγχείρημα των τραπεζών, εάν βέβαια το τολμήσουν οι... δυνάστες, θα προκύψει ένα μεγάλο και ανακουφιστικό ΚΑΛΟ για τον ελληνικό λαό, που είναι το εξής: Μέσα σ' αυτά τα σπίτια που θα πάρουν οι τράπεζες των εκμεταλλευτικών οικονομικών οργανισμών υπάρχουν οι καναπέδες που είναι ξαπλωμένοι, ακόμα, οι νέοι της αδιάφορης κοινωνίας μας. Είναι αυτοί που τους βολεύει η ανεργία, αφού βολεύονται από το χαρτζιλίκι του κομποδέματος των γονιών και των παππούδων τους. Έτσι αναγκαστικά

θα βγουν στους δρόμους, αφυπνισμένοι από τον αφιονισμό αυτής της νάρκωσης, που τους αφιονίζει πνευματικά, ψυχικά και σωματικά. Επιπροσθέτως τους επιφορτίζει με αδιαφορία και ωχαδερφισμό και τους καθιστά ανίκανους να αντιληφθούν το φάσμα της καταστροφής και να αντιδράσουν αναλόγως. Όταν όμως χάσουν το καναπέ και βρεθούν ξεπιτωμένοι στους δρόμους θα ταρακουνηθούν από την εξουθένωσή τους και την ακατανίκητη ανάγκη της οικιακής τους θαλπωρής, αντιστεκόμενοι σθεναρά στις εξοντωτικές πρακτικές των... πρακτόρων.

Αυτό θα είναι το ΚΑΛΟ που θα βγει μέσα από το ΚΑΚΟ της άρσης του νόμου περί απαγόρευσης πλειστηριασμών των κατοικιών των φτωχών δανειοληπτών. Εξ ου και η ρήση: «ΟΥΔΕΝ ΚΑΚΟΝ ΑΜΙΓΕΣ ΚΑΛΟΥ».

ΘΕΜΑΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ, ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ, ΙΣΤΟΡΙΚΑ

ΜΟΜΜΙΟΙ - ΜΑΜΩΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ

ΜΟΜΜΙΟΣ ήταν ο Ρωμαίος ύπατος, ανώτατος άρχων που κατέλαβε και λεηλάτησε φοβερά την Κόρινθο το 146 π.Χ. και κατέστησε ολόκληρη την Ελλάδα ρωμαϊκή αποικία. Έμεινε στην ιστορία ως παροιμιώδης η κτηνωδία του.

Γι' αυτό πολλές φορές αποκαλούμε ΜΟΜΜΙΟΥΣ τους υπεύθυνους καταστροφείς της Ελλάδος και του λαού μας και όσους έχουν καταστήσει τη χώρα μας προτεκτοράτο των ποικιλοτρόπως κατακτητών μας.

ΜΑΜΩΝΑΣ σημαίνει θεός του πλούτου, του χρήματος. Είναι η προσωποποίηση της θεότητας αυτού του πλούτου. Γι' αυτό αποκαλούμε ΜΑΜΩΝΑ τον οποιονδήποτε πιστεύει σ' αυτόν το «θεό» και είναι δυστυχώς πολλοί και από την πολιτεία και από την εκκλησία πιστοί αυτού του ΜΑΜΩΝΑ.

ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ, όπως εξάλλου έχουμε γράψει κι άλλη φορά, ήταν ο ψευτομοναχός απατεώνας, υποκριτής και τυχοδιώκτης, ρωσικής καταγωγής που έζησε από το 1872 έως το 1916. Ήταν ο καταφερτζής που με την επιτηδειότητά του είχε καταφέρει να προσελκύσει το θαυμασμό, όχι μόνο των αφελών ανθρώπων των εκκλησιαστικών κύκλων, αλλά ακόμα και του Τσάρου Νικολάου Β' που τον δέχτηκε και τον έβαλε στην αυτοκρατορική αυλή, με σκοπό την ενίσχυση του λαϊκού θρησκευτικού αισθήματος. Αλλά όπως λέει και ο λαός...

«Ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαιρόνται»... Επειδή λοιπόν ήταν και ψεύτης και κλέφτης αλλά και λάτρης ανωμάλων σεξουαλικών γνωρισμάτων, δεν άργησαν να ανακαλυφθούν και να αποκαλυφθούν τα «ταλέντα» του αυτά και πριν τον αποπέμψει ο αυτοκράτορας,

του «έβρασε το στάρι»... δηλαδή τον δολοφόνησε ο πρίγκιπας Γιουσουύπφ. Έτσι ξεβρόμισε από αυτόν η αυτοκρατορική αυλή. Αναφερόμαστε σε τέτοια «κοινωνικά αποβράσματα»... διότι και σήμερα υπάρχουν παρόμοια... απορρίματα, μέσα στους κύκλους της εκκλησίας και της πολιτείας, που παρουσιάζονται ως άσπιλοι και αμόλυντοι, ενώπιον των αφελών πιστών, καλυπτόμενοι πίσω από τα αξιώματά τους.

Είναι οι σημερινό Ρασπούτιν, κλέφτες και εκμεταλλευτές της εμπιστοσύνης των Ελλήνων πολιτών, αλλά και της θεοφοβίας των πιστών χριστιανών, που με παρόμοια ταλέντα σεξουαλικών γνωρισμάτων και αρίστων στην τέχνη «αφαίμαξης» του οβολού προσφοράς των πολιτών προς την πολιτεία και των πιστών χριστιανών προς την εκκλησία,

έχουν κλονίσει το γρανιτένιο δίπτυχο του αχώριστου ελληνισμού και χριστιανισμού. Βέβαια οι ηγεσίες της εκκλησίας και της πολιτείας «κάνουν τα στραβά μάτια». Διότι όπως πάντα κατά τη ρήση του σοφού λαού... «ο Γιάννης φοβάται το θεριό και το θεριό το Γιάννη». Έτσι συνεχίζουν... «το βιολί τους» οι μεγαλόδοχοι της πολιτείας και της εκκλησίας.

Ας ελπίσουμε, λοιπόν, πως το ενεργό εκκλησιαστικό πλήρωμα και κατ' επέκταση ο ελληνικός λαός θα αντιληφθεί την έκταση των ανοσιουργημάτων αυτών των μισμάτων και ως άλλος ΠΟΥΣΟΥΠΟΥΦ θα καθαρίσει τον τόπο της πολιτείας και της εκκλησίας από τους υποκρινόμενους τους βλαβερούς και επικίνδυνους της εποχής μας, ώστε να εκλείψουν οι ΜΟΜΜΙΟΙ, οι ΜΑΜΩΝΑΔΕΣ και ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ.

Του ΗΛΙΑ Π. ΚΑΡΥΩΤΗ
τ.Λυκειάρχης

Αξίζει να τους προσέξουμε κι εσείς μας πληγώνουν

Το σωτήριο «εχθών εις εαυτόν» του ασώτου υιού μας χρειάζεται, λέγαμε σε προηγούμενο άρθρο μας. Αλλά τον παρα-

κτρεπόμενο εαυτό μας δύσκολα τον βρίσκουμε μόνοι μας. Εμείς εύκολα διαπιστώνουμε μόνο τα πλεονεκτήματά μας. Τις ελλείψεις μας, τα ελαττώματα, τα μειονεκτήματα, εύκολα τα διακρίνουν οι άλλοι. Ας ακούμε λοιπόν τι λένε και οι άλλοι για μας. Πολλές φορές μας ωφελούν περισσότερο από εκείνους που μας επαινούν, γιατί μας βοηθούν στην επίγνωση των λαθών μας. Και αυτοί οι χρήσιμοι συνοικοδόμοι μας δεν έλειψαν ποτέ. Εμάς τους Έλληνες μας ξέρουν οι άλλοι, οι ξένοι, από παλιά και μας έμαθαν και σήμερα καλύτερα. Ακούσαμε και ακούμε για το καταρακτύλισμά μας πολλά επικριτικά. **Αξίζει να τους προσέξουμε κι εσείς μας πληγώνουν.**

Κατάπληξη μού προκάλεσε μια είδηση που μας την έστειλε ο δημοσιογράφος κ. Δημ. Σακαλάκ και που δημοσιεύθηκε στο έγκριτο περιοδικό «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ» στο τεύχος Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 2012.

Η είδηση αναφέρεται σε διαγωνισμό που έγινε στην Ουάσιγκτον για τον πιο πετυχημένο χαρακτηρισμό ενός λαού. Πήραν μέρος σ' αυτόν περίπου ένα εκατομμύριο άτομα.

Βραβεύτηκε ο δικαστής Ν. ΚΕΛΛΥ για τον επιτυχημένο χαρακτηρισμό του Έλληνα. Να ακούσουμε το δικαστή που, όπως φαίνεται, μας γνωρίζει τέλεια.

Μεταφέρω αυτούσιο το χαρακτηρισμό από το προαναφερθέν περιοδικό:

«Μπροστά στο δικαστήριο... της αδέκαστης ιστορίας, γράφει ο δικαστής, ο Έλληνας αποκαλύφθηκε πάντοτε κατώτερος από τις περιστάσεις, αν και από διανοητική άποψη, κατείχε πάντοτε τα πρωτεία. Ο Έλληνας είναι ευφυέστατος

αλλά και εγωιστής, δραστήριος αλλά και αμέθοδος, φιλότιμος αλλά γεμάτος προλήψεις, θερμόαιμος, ανυπόμονος αλλά και πολεμιστής. Έκτισε τον Παρθενώνα και αφού μέθυσε από την αίγλη του, τον άφησε αργότερα να γίνει στόχος των ερίδων, ανέδειξε το Σωκράτη για να τον δηλητηριάσει, θαύμασε τον Θεμιστοκλή για να τον εξορίσει, υπηρέτησε τον Αριστοτέλη για να τον καταδιώξει, γέννησε τον Βενιζέλο για να τον δολοφονήσει. Έκτισε το Βυζάντιο για να το εκτουρκίσει, έφερε το '21 για να το λησμονήσει. Τριπλασίασε την Ελλάδα και παραλίγο να τη θάψει. Κόπτεται τη μια στιγμή για την αλήθεια και την άλλη μισεί αυτόν που αρνιέται να υπηρετήσει το ψέμα. Παράξενο πλάσμα, ατίθασο, περιεργό, εγωπαθές και σοφόμωρο, ο Έλληνας. Λυπηθείτε τον, θαυμάστε τον αν θέλετε. Κι αν μπορείτε προσπαθήστε να τον ταξινομήσετε».

Πράγματι, πολύ επιτυχημένος ορισμός, δυστυχώς!

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΑΣ

Κράτος δεν είναι ο λαός για τη δική μας χώρα Κράτος μας είναι ο Μερκελισμός που μας τα παίρνει όλα.

Χρυσάφι, ασήμι και λεφτά τ' άρπαξαν κάποια ημέρα ρήμαξαν πόλεις και χωριά το λένε τα χαμπέρια.

Μα συνεχίζουν τ' άρπαγμα Του πλούτου μας και τώρα μέχρι να αφανίσουνε τελειώς τούτη χώρα.

Βέβαια είναι ατύχημα μέσα σ' αυτή τη χώρα να βρίσκονται Μερκελιστές προδότες και λαμόγια.

Τροϊκανοί και δανειστές του Δου - Νου - Του τσιράκια όλοι αυτοί μας κυβερνούν με «Έλληνες» τσανάκια.

Που είσαι λαέ περήφανε της δόξας και ανδρείας που οι ανάγκες σ' έφτιαξαν λαό της ανανδρίας;

Σήκωσε το ανάστημα άνοιξε τα φτερά σου και πέταξε στα ύψη σου που σ' έταξε η γενιά σου.

Νέες και νέοι Έλληνες πρέπει να αντισταθείτε εγέρθητε απ' τον καναπέ με σθένος γρηγορείτε.

X.K.B.

Οι... «αυτο-ικανοποιήσεις» των κυβερνώντων

Ποικιλόμορφες και ανεπίτρεπτες, περισσότερο βέβαια καταστροφικές, είναι οι... «αυτο-ικανοποιήσεις» των κυβερνώντων.

Βασίζονται προφανώς στη λαϊκή ρήση που αναφέρει: «Η αυτο-ικανοποίηση είναι υγεία, είναι και δυναμωτική. Φτιάχνει και φάτσα, κάνει και μπράτσα και παράλληλα είναι απολαυστική». Λέγεται επίσης ότι η... «αυτο-ικανοποίηση» κουφαίνει τον άνθρωπο, όταν την πραγματοποιεί μετά το εικοστό τρίτο έτος της ηλικίας του. Ίσως γι' αυτό δεν ακούνε οι κυβερνώντες τις φωνές του λαού, που αναφέρονται

στα κακώς πεπραγμένα τους.

Αλλά αυτός ο λαός έχει χάσει την υπομονή του. Τους έχει σιχαθεί. Η απελπισία έχει σκοτώσει κάθε ελπίδα του, παρακολουθώντας αυτές τις χοντρο-«αυτο-ικανοποιήσεις» των υπευθυνο-ανεύθυνων κυβερνητών του.

Διαφαίνεται λοιπόν ότι πλησιάζει ο καιρός και στέλνει τα μηνύματά του ο λαός, με συνακόλουθο το πλήθος των παραγόντων, που θα συντελέσουν, ώστε να... κοπούν αυτές **ΟΙ «ΑΥΤΟ-ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΙΣ» ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΩΝ.**

Ο ΓΑΪΔΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΥΡΗ

Πρόκειται για τον τίτλο ανέκδοτου, που αναφέρεται στο γαϊδάρο του ΣΟΥΡΗ. Πιστεύουμε ότι ένα μεγάλο μέρος του αναγνωστικού κοινού γνωρίζει το ανέκδοτο και τη μεταφορική έννοια και σημασία αυτού του ανέκδοτου. Αλλά όσοι δεν γνωρίζουν το ανέκδοτο και το νόμά του, μπορούν να ρωτήσουν και να μάθουν.

Εμείς απλώς και μόνο θα σημειώσουμε ότι από αυτούς τους... «δίποδους γαϊδάρους» που διακρίνονται με τα χούγια, τα καπρίτσια και τα βίτσια που είχε ο γαϊδάρος του ΣΟΥΡΗ... «όλα πρέπει να τα περιμένουμε»...

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Πωλούνται μεγάλα τραπέζια, καινούργια, μεταλλικά για συνεργεία και γενικά για πάγκους καταστημάτων και συνεργείων κ.λπ.
τηλ. 6940-561346

Του Δρα Παναγιώτη Γ. Φούγια

Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΗΘΟΣ

Το ήθος του ανθρώπου είναι εκείνο που εκφράζει τη συμπεριφορά του, είναι εκείνο που χαρακτηρίζει τις σχέσεις του με τους ανθρώπους, προς τους θεσμούς της Πολιτείας, τα καθήκοντά του στο χώρο της εργασίας του και διαμορφώνει την εικόνα του περιβάλλοντός του. Σ' αυτό που ο ίδιος εκφράζει, έχουν θέση όλα τα βιώματά του και τα δράματά του: τάσεις και προσδοκίες, συναισθήματα, εκτιμήσεις και κρίσεις για τον εαυτόν του και για τους άλλους, ευσυνειδησία (για τον εαυτόν του) και ευθυκρισία (για τους άλλους).

Θα λέγαμε, ότι για τον καθένα μας το ήθος εκφράζει τον ίδιο το χαρακτήρα μας, τη νοοτροπία μας, την ίδια τη φύση μας. Όμως, τόση ποικιλία υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων στον τρόπο της σκέψης, της θέσης, γενικά της εκτίμησης και της στάσης έναντι όσων συμβαίνουν γύρω μας, ώστε θέτουμε, μοιραία, σε κάποια σοβαρή αμφιβολία το βασικότερο στοιχείο του είναι μας, τον κοινό νου και τις λειτουργίες του.

Παρά τις όποιες αμφιβολίες μας, ο κοινός νους υπάρχει σε όλους μας. Αλλά οι λειτουργίες του δεν στοχεύουν σε

κοινούς στόχους για όλους. Τις σχέσεις αυτές μπορούμε άνετα να τις επιστημονούμε στην ουσία και την ποιότητα του πολιτικού μας ήθους, το οποίο ασφαλώς δεν μπορεί να είναι μια μονόπλευρη σχέση μας με την πολιτική κοινωνία, στην οποία είμαστε ενταγμένοι, καθένας μας για τους δικούς του λόγους.

Αλλά, αυτού του είδους το πολιτικό ήθος συμβαίνει, ενίοτε, όπως για παράδειγμα στις μέρες μας, να αφήνει πολλά ερωτηματικά. Και το κυριότερο απ' όλα αυτά είναι τόσο θολό, που δεν είναι προσδιορισίμο.

Αυτό φαίνεται στα σημερινά πολιτικά κόμματα, των οποίων οι αυξομειώσεις οφείλονται στην έλλειψη ήθους όχι μόνο των πολιτικών αλλά και των ψηφοφόρων. Η αστάθεια των πολιτικών έχει μολιάσει τις θελήσεις και των ψηφοφόρων, οι οποίοι στρέφονται σε νέους πολιτικούς σχηματισμούς, διότι έχουν προδοθεί τα όνειρά τους από το πολιτικό ήθος των μεγάλων πολιτικών σχηματισμών από την Μεταπολίτευση και μετά. Και δεν είναι ανεμνήνευτη η εμφάνιση της Χρυσής Αυγής, ως νέου πολιτικού σχηματισμού που συμπεριφέρεται, μέσα και έξω από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, ως προστάτης της κοινωνίας μας, αλλά με τα σύμβολά του, που θυμίζουν πολύ θλιβερές ιστορίες του πρόσφατου παρελθόντος.

Όμως, δεν μας βρίσκουν σύμφωνο τα αντιρατσιστικά μέτρα που εισηγούνται Κόμματα της Βουλής, με απώτερο στόχο ένα κόμμα της Βουλής, που το ψηφίζουν πολλές εκατοντάδες Έλληνες ψηφοφόροι, τη στιγμή που ανέχονται μία Ρεπούση, η οποία έχει αντίθετη άποψη για τις γενοκτονίες των Ελλήνων της Ιωνίας και του Πόντου, μετά την κατάρρευση του Μικρασιατικού Μετώπου, τον Αύγουστο του 1922. Τώρα δε αμφισβητεί και το χορό του Ζαλόγγου. Τι να της γράψει κανείς;

Σήμερα, εκτός από μερίδα του λαού που έχουν οικονομικά αποθέματα και δεν τους έχει αγγίξει η υψηλή ανεργία και η οικονομική δυσπραγία, που μαστίζουν την πλειονότητα του λαού μας, το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας υποφέρει μέχρι απελπίστας. Το γεγονός ότι αυτοκτονούν άνθρωποι από τις συνέπειες της ανέχειας των στοιχειωδών της διαβίωσης ή μεταναστεύουν σε άλλες χώρες με την ελπίδα να σώσουν τους ίδιους και τα μέλη της οικογενείας τους, δεν αποτελούν τα επιχειρήματα των αντιπολιτευόμενων κομμάτων τη σημερινή κυβέρνηση και δεν είναι το πολιτικό ήθος που χρειάζεται η πατρίδα μας αυτή την κρίσιμη στιγμή.

Το σύνθημα, φύγετε εσείς, για να έρθουμε εμείς, που έχουμε σχέδιο να βγάλουμε την πατρίδα από την κρίση,

είναι τόσο απατηλό σύνθημα, όσο ήταν και παλιές κομματικές υποσχέσεις με τις οποίες πρόδιδαν τους ψηφοφόρους τους, αφού τους εγκλώβιζαν στο δικό τους μαντρί.

Έτσι φθείρονταν οι συνειδήσεις του λαού μας, έτσι φθείρονταν και οι θεσμοί, για να μην μπορούν σήμερα να διορθωθούν τα κακώς κείμενα σε όλους τους τομείς του Κράτους. Παντού βάζουν τα εμπόδιά τους τα συνδικαλιστικά όργανα, τα οποία αισθάνονται το έδαφος να φεύγει κάτω από τα πόδια τους. Γιατί αυτά έχουν δημιουργήσει το σημερινό πρόβλημα στην ελληνική κοινωνία. Και η θέση μας αυτή δεν χρειάζεται ανάλυση.

Το έγραψε στο ΒΗΜΑ της Κυριακής (26/5) ο Θεόδωρος Πάγκαλος, ότι «στη χώρα αυτή ο νόμος πρέπει να ισχύει για όλους. Κανένας δεν εξαιρείται. Και αυτό ως το πάρον χαμπάρι οι τρόφιμοι των κομματικών μηχανισμών και γραφείων. Η κομματική αλητεία τελείωσε. Όλα τα χαρτιά πάνω στο τραπέζι» (σελ. 24). Δεν χρειάζεται ανάλυση η θέση αυτή του πρώην πολιτικού, γιατί την περισσότερη ευθύνη για τη σημερινή κατάσταση της χώρας έχουν όλα τα κόμματα, γιατί όλα χρησιμοποίησαν το συνδικαλισμό σε όλους τους χώρους του κράτους και μαζί με τους θεσμούς έφθειραν και τους πολίτες.

Η ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΗ

Του ΒΑΣΙΛΗ Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ

Είναι γνωστό σε όλους ότι τον κορμό της ελληνικής κοινωνίας αποτελεί η μεσαία τάξη. Αυτή τροφοδοτεί το σύστημα με τους πολυάριθμους φόρους που καταβάλλει με την καταναλωτική της δύναμη, αλλά και με τη δυναμική παρουσία της στα κοινωνικά δρώμενα. Είναι σκέτη ανοησία να ενεργεί κάποιος εις βάρος των συμφερόντων της τάξεως αυτής των πολιτών, διότι η συρρίκνωση ή η τυχόν καταστροφή της συνεπάγεται ολικό αφανισμό των πάντων. Η κάθε σοβαρή και συνεπής κυβέρνηση πρέπει να προσπαθεί όχι μόνο να προστατεύσει αυτή την τάξη, αλλά και να την προωθήσει προς αξιοποίηση στο μέγιστο δυνατό βαθμό. Αυτή είναι η σκέψη κάθε ηγέτη που έχει σώας τας φρένας.

Τι γίνεται όμως στην πράξη από την παρούσα κυβέρνηση της χώρας; Ακριβώς το αντίθετο. Διακρίνουμε μία μανία οικονομικής επίθεσης χωρίς προηγούμενο. Οι περισπούδαστοι καθηγητές του οικονομικού επιτελείου αγνοούν την πραγματική κατάσταση, ζουν σε άλλο κόσμο. Δεν μπορείς να επιβάλεις φορολογικά βάρη μονίμως στους συνετούς πολίτες, που αποτελούν τη μεσαία τάξη, μέχρι οριστικής εξοντώσεως.

Αυτό είναι αδιανόητο, πρινόζον το κλαδί πάνω στο οποίο κάθονται και οι ίδιοι. Μέχρι εκεί φθάνει η σκέψη τους. Το ερώτημα είναι γιατί συμπεριφέρονται κατά αυτό τον τρόπο εις βάρος της μεσαίας τάξεως. Δύο είναι οι λόγοι: **Πρώτον, είναι η εύκολη λύση να εισπράξουν φόρους και δεύτερον δεν θέλουν ή δεν τολμούν σε καμία περίπτωση να «θίξουν» τους πλούσιους και τους προνομιούχους. Γιατί;**

Οι πλούσιοι και οι προνομιούχοι είναι αφενός αυτοί οι ίδιοι ή τα μέλη του στενού οικογενειακού περιβάλλοντός τους και αφετέρου οι κομματικοί φίλοι (κοινώς τα λεγόμενα κομματόσκυλα) που πλούτισαν εις βάρος του δημοσίου με τις περιφρονημένες μίζες και την φοροδιαφυγή. Αυτούς δεν τους αγγίζουν ποτέ, είναι στο απυρόβλητο και έτσι δημιουργείται η αγανάκτηση όλων των συνετών πολιτών της μεσαίας τάξεως, διότι σε τελική ανάλυση μόνον αυτοί πληρώνουν, δεδομένου ότι οι πένητες και οι άνεργοι αδυνατούν εκ των πραγμάτων να προσφέρουν το παραμικρό. Τοιούτοτρόπως οι πολίτες της μεσαίας τάξεως αισθάνονται μονίμως αδικημένοι και βλέπουν τους φοροφυγάδες και σήμερα ακόμα να επιδεικνύουν τα πλούτη τους, διασκεδάζοντας στα κοσμοπολίτικα νησιά των Κυκλάδων αμέριμνοι και προκλητικοί.

Συμπέρασμα: Η κυβέρνηση επιτέλους να φορολογήσει - όπως έχει επανειλημμένως δηλώσει - τους έχοντες και κατέχοντες και να σταματήσει η κοροϊδία της δήθεν αδυναμίας να συλλάβουν τη φορολογητέα ύλη.

Ο λαός καταλαβαίνει τον εμπαιγμό με ό,τι αυτό συνεπάγεται στις μελλοντικές πολιτικές εξελίξεις.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ... και κυβερνήσεις να τους εμπνεύσουν

Ποιος δεν αναπολεί αλήθεια με νοσταλγία, παρατηρώντας τα εκατοντάδες μέτρα, τα κοινωφελή και ευαγή ιδρύματα που άφησαν πίσω τους, τους μεγάλους ευεργέτες μιας άλλης εποχής. Και ποιος δεν θα ευχόταν να παρουσιάζονταν στο προσκήνιο νέοι επιχειρηματίες, λιγότερο στιγνοί από τους σημερινούς, οι οποίοι, διαθέτοντας έστω και ψήγματα ανθρωπιάς και πατριωτισμού θα τους εμιμούντο;

Ποιος μπορεί να λησμονήσει το θαύραστο έργο και την κληρονομιά του Ζάππα, των Ζωσιμάδων, του Τσιτσά, του Ριζάρη, του Βαρβάκη, του Αρσάκη, του Μαρασλή, του Σίνα, του Συγγρού, του Μπενάκη του Ωνάση, του Αγγελόπουλου, όλων αυτών των οικονομικών κολοσσών, που κατόρθωσαν να συνδυάσουν την επιτυχία με την προσφορά στον ελληνικό λαό.

Σήμερα το φιλότιμο και η κοινωνική αλληλεγγύη των παλαιών αντικαταστάθηκαν από τη διαπλοκή, τις μίζες, τις αρπαχτές και τις κουμπαριές, ανάμεσα στην πολιτική εξουσία και τους μεγάλους οικονομικούς παράγοντες και τα στημένα ποδοσφαιρικά παιχνίδια.

Βρισκόμαστε στην εποχή που οι εργοδότες, εκμεταλλεόμενοι τις εξαρτημένες από αυτούς εκάστοτε κυβερνήσεις, σχεδιάζουν ανενόχλητοι, μια ανασφάλιστη εργασία για τους νέους.

Κι όμως αν ήθελαν, θα μπορούσαν να ξελασπώσουν την Ελλάδα και τη θνησιγενή οικονομία της μέσα σ' αυτήν την πρωτόγνωρη δίνη της οικονομικής κρίσης που βιώνουμε. Αν έμοιαζαν στους παλαιούς ευεργέτες, η Ελλάς σήμερα θα είχε μηδενικό εξωτερικό χρέος και η ιδιωτική πρωτοβουλία δεν θα φάνταζε ως «μπαμπούλας» στα μάτια του φτωχού και ανυπεράσπιστου Έλληνα μεροκαματιάρη. Αυτοί όμως εφευρίσκουν τρόπους, νόμους ή μη, για να καταβάλουν στο κράτος μικρότερο φόρο ευρισκόμενοι στο απυρόβλητο, με συνέπεια να επωμίζονται το βάρος όσοι βιώνουν την οικονομική καχεξία, εφαρμόζουν ανηλεώς αθέμιτο ανταγωνισμό και διαλύουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με αποτέλεσμα αυτές ή να βάζουν λουκέτο ή να εγκαθίστανται στο εξωτε-

ρικό, ενώ ταυτόχρονα προτιμούν για εργαζόμενους τους, τους συνήθως ανασφάλιστους αλλοδαπούς, οδηγώντας τα ελληνόπουλα κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Για αυτή την αρνητική μετάλλαξη των σύγχρονων επιχειρηματιών δεν ευθύνονται μόνο τα νέα δεδομένα της εποχής αλλά και οι ανύπαρκτες κυβερνήσεις, από το 1981 και μετά, ιδίως αυτές του ΠΑΣΟΚ, που δεν έδωσαν βαρύτητα στη σφυρηλάτηση αρχών και αξιών, ικανών να αποτρέψουν τέτοιου είδους φαινόμενα, αλλά απεναντίας, τα εξέθρεψαν, με το αζημίωτο ασφαλώς. Είναι λοιπόν επιτακτική η αλλαγή τρόπου σκέψης και νοοτροπίας του σάπιου αυτού συστήματος και η αντικατάστασή του σημερινού πάμφτωχου αξιακού συστήματος με ένα νέο, που θα επαναφέρει ένα πλέγμα ηθικών αρχών και αξιών που θα καταστήσουν το Έθνος μεγάλο και το Λαό περήφανο. Ένα νέο σύστημα που θα σφυροκοπά ανελέητα όσους θέλουν να πλουτίσουν με μεθόδους των λαμογιών, ένα σύστημα όμως που θα αποτελέσει πηγή έμπνευσης για προσφορά στο κράτος και τον πολίτη από την πλευρά των «εχόντων».

Οι παλαιοί ευεργέτες κέρδισαν, πέρα από την ηθική ικανοποίηση της προσφοράς στην πατρίδα και υστεροφημία. Πνευματικά και πολιτιστικά κέντρα, μεγάλες οδοί και λεωφόροι, φέρουν το όνομά τους.

Αντίθετα, όσοι εντάσσονται στην κατηγορία των σημερινών αδηφάγων επιχειρηματιών θα καταγραφούν στις μαύρες σελίδες της ελληνικής ιστορίας, ως συμπαράστατες εκείνων των εντεταλμένων πολιτικών που εξάλειψαν τη μεσαία και μικρομεσαία οικονομική τάξη, βυσοδόμησαν ενάντια στον κοινωνικό ιστό του τόπου μας και αποδόμησαν τους ακρογωνιαίους λίθους του ελληνικού οικοδομήματος.

ΚΑΘΑΡΟΣ ΚΑΙ ...ΕΥΡΩΠΕΟΣ

Τα όργανα και φερέφωνα των σκοτεινών οικονομικών δυνάμεων του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, Τρόικας και μνημονιακού συννοθυλεύματος, με εκφραστές Μέρκελ - Σόμπλε και άλλων βαρβάρων συνακόλουθων, συνεχώς μας προκαλούν και μας αποκαλούν άτακτους Ευρωπαίους.

Ασυνεπείς και βουτηγμένους στα σκατά της διαφθοράς, όπως χαρακτηριστικά και έτσι ακριβώς μας χαρακτήρισε ο ερωτήρης της μαυρίτσας καμαριέρας ΣΤΡΟΣ ΚΑΝ και με άλλα... «κοσμητικά επίθετα». «Ξεπατωμένο βαρέλι» μας αποκάλεσε ο σακάτης Σόμπλε. Απρεπείς χειρονομίες

πάνω στο άγαλμα της Αφροδίτης της Μήλου και άλλα πολλά εξευτελιστικά δημοσιεύματα σε γερμανικό περιοδικό.

Θα έλεγε ο σοφός και υπερήφανος Έλληνας... «**Έβρισε ο γάιδαρος τον πετεινό κεφάλι**»...

Αλλά καλά μας τα λένε και καλά μας τα κάνουν... Αφού σιωπούν τα πουλημένα για την... «καρέκλα» όργανά τους! Δεν μας αρκούν οι εξευτελισμοί των ποικιλόμορφων οικονομικών αφαιμάξεων, μας ελεεινοποιούν και από πάνω με την ανοχή των «υπερήφανων» κυβερνώντων μας, Αίσχος... Που σημαίνει ντροπή μεγάλης έκτασης.

Υπάρχουν όμως υπερήφανοι πραγματικοί Έλληνες που είναι και πραγματικοί και γνήσιοι Ευρωπαίοι. Γι' αυτό θα υπενθυμίσουμε, θα γνωστοποιήσουμε και θα προειδοποιήσουμε αυτούς τους βαρβάρους κατακτητές μας και τα παράγωγά τους φιλαράκια, που έχουν καλλιεργήσει και αναπτύξει σε αυτόν τον άμοιρο, όπως τον έχουν καταντήσει, τόπο μας, ότι ο κάθε Έλληνας δεν είναι ακάθαρτος Ευρωπαίος, όπως τον αποκαλούν και τον εμφανίζουν αυτοί. Αλλά είναι και πιστεύουμε θα το αποδείξει... ΚΑΘΑΡΟΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΕΟΣ.

Ο νωόν νοείτο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος Πρόεδρος ΔΗΜ.Τ.Ο. Ν.Δ. Άσσου-Λεχαιού Κορινθίας Τομεάρχης Διαφάνειας ΝΟΔΕ Ν.Δ. Κορινθίας

ΟΙ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ

Δεν θα χρειαστεί μεγάλη έρευνα και πολύς κόπος για να διαπιστώσουμε ότι σε όλους τους χώρους των δημοτικών διαμερισμάτων, ιδιαίτερα του διευρυμένου Δήμου Κορινθίων, οι υπεύθυνοι για τη λύση των προβλημάτων αποδείχθηκαν ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ.

Βεβαίως δεν ήταν και δεν είναι δυνατόν να περιμένουμε μεγάλη δραστηριότητα από αξιωματούχους επιλεγμένους με κομματικά κριτήρια, όπως έχουν επιλεγεί σχεδόν όλοι της δημοτικής, της περιφερειακής και της κεντρικής εξουσίας.

Αδιάφοροι και ασεβείς προς το αξίωμα, από έλλειψη γνώ-

σεων, εμπειριών, οραμάτων και δύναμη θελήσεως, επιφορτισμένοι οι περισσότεροι από μωροπιστία και ακρισία και ιδιαίτερος από το πάθος της ιδιοτέλειας.

Γι' αυτό τούτος ο τόπος «**πήγχε κατά διαβόλου**»...

Διότι η ασέβεια προς τα αξιώματα, δεν εκδικείται μόνο τους ασεβείς αλλά και αυτόν τούτον τον τόπο. Έρχεται όμως η ώρα της κρίσεως. Ο λαός βοά... «**Μια του κλέφτη, δυο του κλέφτη, θα 'ρθει και του νοικοκύρη**».

Ετοιμάζονται πολλοί από αυτούς που λογαριάζουν χωρίς το νοικοκύρη! Αυτός ο λαός, ο αγνοημένος, τους περιμένει

στη γωνία. Θα τους ρωτήσει και πρέπει να δώσουν απάντηση όλοι της κεντρικής εξουσίας, της περιφερειακής, της δημοτικής και όλων των φορέων οι διοικήσεις, ιδιαίτερα του Εμπορικού Επιμελητηρίου και της δημοτικής αρχής, για την απραξία τους και την προδοσία τους, που αναφέρεται: Στην κακουργία της κατάργησης του βου Συντάγματος Πεζικού Στρατού. Της διάλυσης της Κορινθίας Α.Ε. Της περιφερειακής Αγοράς. Του Διοικητηρίου. Του φράγματος Ασωπού. Του φωτισμού του Κάστρου. Της απαράδεκτης περιφραξης του... «αρχαιολογικού» χώρου στο αρχαίο λιμάνι Κορίνθου.

Της αποπεράτωσης αποχέτευσης και ύδρευσης. Του αντισεισμικού σχεδιασμού. Του νεκροταφείου. Της διάθεσης απορριμμάτων. Του κυκλοφοριακού. Των αντιπλημμυρικών έργων. (Ο δρόμος Γ. Παπανδρέου μάς φρεσκάρει τη μνήμη στο γεφύρι της Άρτας). Των λιμανιών. Των εισόδων της πρωτεύουσας του νομού μας. Της Διώρυγος. Του Διόλκου, αυτών των μνημείων της ιστορικής, της πολιτιστικής και εθνικής ακόμα σημασίας. Της ντροπής του σιδηροδρομικού σταθμού. Της σηματοδότησης. (Η μόνη πόλη της Ελλάδος και μάλιστα πρωτεύουσα νομού, που στερείται φανών και σω-

τών πινακίδων καθοδήγησης). Παραλήψεις νοσοκομείου και μάλιστα σε κόμβο Πελοποννήσου και άλλων απείρων εγκληματικών παραλήψεων. Αλήθεια! Είναι δυνατόν όλοι αυτοί οι υπεύθυνοι αυτών των παραλήψεων να διεκδικήσουν αξιώματα;

Βέβαια ετοιμάζονται κάποιοι, υποτιμητές της νοημοσύνης των εκλογένων, με την ίδια επίμεπτη σπουδή, αυτή τη ραδιουργική προσπάθεια των αισχρών σοφιστειών, για κατάληψη εξουσιαστικών θέσεων. Η απάντηση όμως του λαού θα είναι στερεότυπη.

«**Απέλθετε, είσαστε ΟΙ ΚΑΤΩΤΕΡΟΙ ΤΩΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΩΝ**».

Ο ΛΑΟΣ ΕΜΠΑΙΖΕΤΑΙ

Άπειρες φορές ο ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΟΣ ΠΑΛΜΟΣ αυτή η εφημερίδα που πάλλεται για τα προβλήματα ιδιαίτερα της Κορινθίας με τον τίτλο Ο ΛΑΟΣ ΕΜΠΑΙΖΕΤΑΙ, έχει αναφερθεί στους **εμπαιγμούς και στις μάστιγες** που έχει υποστεί αυτός ο λαός από τις ασυνέπειες των πολιτικών που εναλλάσσονται την εξουσία επί σειρά δεκαετιών.

Ο όγκος αυτών των ασυνεπειών και των εμπαιγμών με τα γνωστά αποτελέσματα του εξευτελισμού, του οικονομικού μαρασμού και άλλων δυσμενών επιπτώσεων των Ελλήνων πολιτών, είναι τεράστιος. Δεν είναι δυνατόν να περιγραφεί και να σκιαγραφηθεί στον όγκο της οποιασδήποτε εφημερίδας.

Επιγραμματικά αναφερόμαστε κάθε φορά στα ψευδή και στα καταστροφικά τερτίπια των εκάστοτε κυβερνήσεων, που έχουν κοινά χαρακτηριστικά γνωρίσματα και αποδεικνύουν ότι είναι

εντολοδόχοι των ίδιων και διαφόρων ακόμα εντολοδοτών.

Επιτέλους! Φτάνει πια! Αρκετά έχει υποστεί εξευτελισμό παγκοσμίως αυτός ο κάποτε υπερήφανος λαός μας.

Οι «κυβερνήτες» δεν έχουν εκτιμήσει το κόστος της αντίδρασης του. Επαναπαύονται στις **...ξένες πλάτες** που τους στηρίζουν και τους υποστηρίζουν. Μέχρι τότε όμως; **Κάποτε θα έλθει και η σειρά του νοικοκύρη**. Κοντός ψαλμός αλληλουαία. Η πώρωση βέβαια και η γλύκα των αξιωμάτων, αυτής της **...«καρέκλας»** και άλλων προσοδοφόρων ικανοποιήσεων, τους θολώνουν το οπτικό πεδίο και δεν τους αφήνουν να μετρήσουν και να εκτιμήσουν αναλόγως, την έκταση της προδοσίας τους, που εγκυμονεί μεγάλους κινδύνους, αφού... **Ο ΛΑΟΣ ΕΜΠΑΙΖΕΤΑΙ**.

ΣΤΑΧΤΗ ΚΑΙ ΚΟΥΡΝΙΑΧΤΟΣ

Οι λέξεις αυτές σκιαγραφούν την... «τύχη» των αποκτημάτων αυτών των περιουσιακών στοιχείων που έχουν αποκτήσει κάποιοι από κλοπές, αρπαχτές και αδικίες εις βάρος συνανθρώπων.

Βεβαιώνουν οι λέξεις αυτές το καταστάλαγμα και την κατάληξη των αμαρτωλών κεκτημένων, που μαζί με αυτόν που τα έχει αποκτήσει με αυτόν τον τρόπο, γίνονται ΣΤΑΧΤΗ ΚΑΙ ΚΟΥΡΝΙΑΧΤΟΣ.

Αυτό είναι πάντα το τέλος της πρόσκαιρης απόλαυσης των άπληστων αρπακτικών όρνων, των εχόντων και κατεχόντων, από εκμεταλλεύσεις διαφόρων καταστάσεων και περιστάσεων, ιδιαίτερα αξιωμάτων που κατέχουν και επιδιώκουν να διατηρούν για εισόδημά τους.

ΣΤΑΧΤΗ ΚΑΙ ΚΟΥΡΝΙΑΧΤΟΣ. Είναι ο νόμος της θείας δίκης. Είναι η τιμωρία των απίστων προς τον θεό της συνείδησης και των κανόνων της συνύπαρξης. Είναι το κακό τέλος των όσων έχουν καταφέρει με αυτές τις αισχρές σοφιστείες και διάφορα νομικά τερτίπια, να ξεφύγουν από το νόμο της πολιτείας. Αλλά από το νόμο της θείας δίκης δεν γλιτώνουν.

Διότι αλλοίμονο αν δεν υπήρχε αυτή η διαπίστωση και αυτός ο φόβος, που σφυρηλατεί τις συνειδήσεις και διατηρεί αναλλοίωτα τα καλά στοιχεία της ανθρωπιάς. Αλλιώς η κοινωνία θα ήταν

μια πραγματική ζούγκλα. Μια κοινωνία απειθαρχητή, ανεξέλεγκτη με δίποδα άγρια ζώα, αφού θα είχε εξαλειφθεί ο φόβος της θείας δικαιοσύνης, παράλληλα από την αφοβία του νόμου της πολιτείας που λειτουργεί με τη σύνθεση της ανοχής, της επιείκειας και της ατιμωρησίας.

Βέβαια οι πιστοί του ΜΑΜΩΝΑ, αυτού του πλούτου... «**δεν καταλαβαίνουν τίποτα**»... Εγκλωβισμένοι στο... «ναό» της πώρωσης, αυτής της διαστροφής, προσκυνούν τις εικόνες της αρπαχτής, της μίζας, της αδικίας, της εκμετάλλευσης και της διαφθοράς κάτω από τον παντοκράτορα της υποκρισίας και της απανθρωπιάς, εμφανιζόμενοι ως αρωγοί της κοινωνίας που λεηλατούν, που βλάπτουν και αδικούν. Όμως έρχεται ο καιρός που πληρώνουν πολύ ακριβά το αντίτιμο των αμαρτιών τους και οι ίδιοι, ιδιαίτερα όμως, οι κληρονόμοι τους, κατά τη ρήση «αμαρτίες γονέων παιδεύουσι τέκνα»... Ο σοφός λαός μας στις παρόμοιες περιπτώσεις χρησιμοποιεί την παροιμία που έχει παρεμφερή έννοια και σημασία. «**Ανεμομαζώματα - διαβολοσκορπίσματα**»... Την ίδια βεβαίως «τύχη» θα έχει και το συμφερτικό κύκλωμα των ηθικών αυτουργών, αφού... «όμοιοι ομοίων αεί πελάζουν». Ο ένας πίσω από τον άλλον, όπως οι στραβοί στον Άδη θα γίνουν... ΣΤΑΧΤΗ ΚΑΙ ΚΟΥΡΝΙΑΧΤΟΣ.

ΑΝΑΖΗΤΕΙΤΑΙ ΣΟΛΩΝ

Ο Σόλων ήταν Αθηναίος νομοθέτης και φιλόσοφος, ένας εκ των επτά μεγάλων σοφών της Ελλάδας. Έζησε από το 639 έως 559 π.Χ. Εξελέγη άρχων το 594 π.Χ. και εφήρμοσε τα ανακουφιστικά μέτρα για το λαό του, χαρίζοντας όλα τα χρέη, ελευθερώνοντας όλους όσους ήταν δούλοι για χρέη με απαγόρευση της προσωπικής κράτησης των οφειλετών.

Βέβαια, ήταν σοφός και μπορούσε να καταλάβει ότι δεν ήταν δυνατόν να ελέγξει και να καθοδηγήσει ένα λαό υπερχρεωμένο και δούλο των δανειστών τοκογλύφων, προκειμένου να συμμετάσχουν όλοι οι πολίτες στην πρόοδο, την προκοπή και την από πάσης πλευράς ανάπτυξη του τόπου. Διότι οι χρεωμένοι, οι πεινασμένοι και καταπιεζόμενοι από την ανεξέλεγκτη ανάγκη πολίτες, είναι πάντοτε ενάντιοι κάθε αρχής και εξουσίας και πανέτοιμοι για αντίδραση και επανάσταση.

Διότι κάθε αποχή στην οποιαδήποτε καταπίεση έχει τα όριά της. Δυστυχώς οι... «σοφοί» κυβερνήτες της χώρας μας δεν μπορούν να καταλάβουν τον κίνδυνο που διατρέχει η ελληνική κοινωνία με αυτά τα μέτρα που εφαρμόζουν. Πιστοί στις προταγές των δανειστών τοκογλύφων, όχι μόνο δεν ανακουφίζουν και δεν απελευθερώνουν οικονομικώς τους χρεωμένους πολίτες αλλά συνεχίζουν να τους φορτώνουν με διάφορα χαράτσια και φορολογικά τερτίπια, που θα αποτελέσουν περιπλοκή περιπλοκών και

επικίνδυνων για τον τόπο περιπετειών. «**Το καζάνι βράζει**». Οι υπεύθυνοι... «**αγρόν αγοράζουν και ζεύγη βοών**», διότι θεωρούν τους Έλληνες για βόδια και ο Στουρνάρας για στουρνάρια. Μιλούν για ανάπτυξη, αλλά κανείς από αυτούς τους «σοφούς» των οικονομικών αποσαφηνίζει πώς θα γίνει αυτή η ανάπτυξη. Μιλούν για βελτίωση της οικονομίας και συνεχώς «μπαίνουμε μέσα». Κουτσουρεύουν τους μισθούς και τις συντάξεις, ενώ αντιθέτως θα πρέπει να βελτιώσουν τις αποδοχές εργαζομένων και συντάξεις, να κινηθεί η αγορά. Θα πει κάποιος, πού θα βρεθούν τα λεφτά;

ΛΕΦΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ. Είναι καταχωρημένα στις κρύπτες των κλεπτών, των λαμογιών, αυτών των αρπακτικών όρνων των γνωστών «αγνώστων» που τους αφήνουν ανέπαφους. Εάν μειωθεί η φορολογία και αυξηθούν οι δόσεις των οφειλομένων θα αυξηθούν τα έσοδα του κράτους.

Με λίγα λόγια «**να κόψουν το κεφάλι τους**»... Διότι αυτοί, που μας κυβερνούν ως τοποτηρητές των δανειστών, ήταν συνεχώς στις κυβερνήσεις που εναλλάσσονταν στην εξουσία και κατέστρεψαν τον τόπο και την οικονομία. Αυτοί πρέπει να βρίσκονται σε εγρήγορση απέναντι στο μεγάλο κίνδυνο ενός λαϊκού ξεσηκωμού. Ο λαός περιμένει στη «γωνία». Έχει φθάσει στο αμύγ και δεν αντέχει άλλο. Γι' αυτόν το λαό λοιπόν ΑΝΑΖΗΤΕΙΤΑΙ ΣΟΛΩΝ...

ΕΛΜΕΙΨΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ο σπουδαιότερος παράγων για την επιτυχία των στόχων, που αφορούν την λύση των προβλημάτων ενός λαού είναι η ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Είναι η πυξίδα που οδηγεί τους υπευθύνους και αρμοδίους, στον σωστό προσανατολισμό, στις αρμόζουσες συμπεριφορές και τακτικές που εξασφαλίζουν τις κοινωνικές ισορροπίες. Πολιτική είναι η τέχνη με την οποία ασκείται η διακυβέρνηση ενός κράτους.

Είναι ο τρόπος χειρισμού και διαχείρισης υποθέσεων. Δυστυχώς η ΕΛΜΕΙΨΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ σε αυτό τον τόπο, αποτελεί τροχοπέδη ανάπτυξης και πρόωθησης του τρόπου και αυτής της μεθόδευσης που χρειάζεται για τη λύση των προβλημάτων του κοινωνικού συνόλου. Διότι οι επιλεγμένοι, αυτοί οι «εκλεκτοί» του λαού, οι «εκλεκτικότεροι των πολιτών» όπως προβλέπει το Σύνταγμα, δεν διακρίνονται και δεν εμφανίζονται από την ενδεδειγμένη ΠΟΛΙΤΙΚΗ που είναι ένα εκ των σοβαρότερων στοιχείο που πρέπει να συνθέτουν έναν πολιτικό. Γι' αυτό δεν υπάρχει αρμονία μεταξύ στόχων και επίτευξή τους, μεταξύ πολιτικών και κοινωνίας. Μεταξύ του προσώπου και της ιδιότητας του πολιτικού. Ακριβώς επειδή αυτό το ίδιο πρόσωπο, αυτός ο ίδιος άνθρωπος δεν είναι φτιαγμένος από τη φύση του και πολιτικός. **Διότι κατά τον Αριστοτέλη, ο άνθρωπος είναι «ζών πολιτικό». Όταν όμως το «ζών» αυτό δεν εμφορείται από το στοιχείο του πολιτικού, δεν είναι και «πολιτικό».**

«Ο νών νοεϊτο».